

Desmit gadi zemeņu audzēšanā

Dobrovoļsku ģimenes bioloģiskais valasprieks Daudzesē

Dainis un Andželika Dobrovoļski
Daudzeses pagasta "Blāzmās" jau 10 gadus audzē zemenes, izmantojot bioloģiskas metodes un ieguldīt daudz darba. Viņi atzīst, ka tas vairāk ir valasprieks nekā bizness. Sākumā zemeņu daudzums bija pietiekams sev un radīem, ar laiku saimniecība izauga. Cīnās ar nezālēni un putniem, bet gūst materiālu un emocionālu gandrijumu. Vērtējot paveikto, ieguldītos līdzekļus, otreiz zemeņu audzēšanu gan vairs neuzsāktu.

Stāsts par "Blāzmu" zemeņu lauku aizsācies tradicionāli. Saimniekiem, ne vienam, ne otram nav ar dārznīcību saistītas izglītības, bet darbs ar zemi ļoti patīk. Bija zeme, domāja, ko ar to darīt. Tagad, stāvot līdzē viņā vietā, kurā rindojas taisnas, glītas zemeņu vagas, grūti iedomāties, ka vairāk nekā pirms desmit gadiem te bija kokiem un kūrmuiem aizaudzis gabals. Tālāk, kā Dainis saka, spontāni radās ideja — iestādīsim mazu pleķi ar zemenēm. Pirmajā gadā ogas sanāca sev, radīem, draugiem, pažīnām. Trešajā gadā saprata, ka ar to, kas ir, par maz, un dārzs sāka augt.

Zemeņes garšo arī stārkim

Dainim ir pastāvīgs darbs, tāpat arī sievai, un zemeņu laukus abiem ir aizraušās, no kurās gūst ne vien materiālu, bet arī emocionālu gandrijumu. Dainis spītīgi turas pie bioloģiskām audzēšanas metodēm. Tās nav lētas, toties rāza ir pilnībā bez jebkādas, kā tautā saka "ķīmijas". Gatavojot augsnī zemenēm, to vispirms frēzē, ieši ziemām. Kad tie izaug, lauku vēlreiz frēzē, iestrāda kalki, pelnus, sēj zālnēšlojumu — eļjas rutku, sinepes. Kad tie paaugušies, kā tauri arī šorūbi, zemi vēlreiz uzfrēzē. Ik pēc trim gadiem

"BLĀZMU" SAIMNIEKI Daudzeses pagastā. Dainis un Andželika Dobrovoļski.

darbs sākas no jauna. Jaunos stādus pērk no audzētavas tepat Latvijā, Kurzemes pusē.

Saku saimniekam, ka piļnīgi "zai domāšana" pietrūkst, lai visus darbus veiktu ar zirgu, nevis traktoru. Zemenes stāda vagās, kas noklātas ar plēvi. Tā cīnās ar nezālēm, kā arī ziemā pleve pasargā no izslāsnas. Zemeņes garšo arī putniem. Lai vīn netiktu pēc ogām ceros, starpīgās samet bojātas ogas. Saimnieks atzīst, ka tas nav pēc labas audzēšanas prakses noteikumiem, toties stārkim, kurš izrādās, arī kārs uz zemenēm, tā labi atrodamas.

Mazās grib lētākas

"Blāzmu" saimnieks teic — pā-

rāk daudz darba un līdzekļu ieguldīts, lai tagad apstātos: "Pie manis brauc pircēji, kuriem svarīga "fīra", kvalitatīva un garšīga oga. Pircējiem pakalj neskrienu. Dzīvojam bez kreditiem, viss pašu spēkiem sagādāt. Darbos dārzā palīdz gan abas meitas, gan mamma." Vai lauj pircējiem pašiem iet vagās salasit sev ogas? Dainis saka, ka tādu praksi neiekopoj.

Karstā pavasara dienās pirmās zemeņes nogatavoja divas nedēļas atrāk nekā pērn. Karstums izdzīnīs arī vidēji vēlās šķirnes, kas citādi būtu rāzojūs ap Jāņiem.

Stāstot par savu aizraušanos, "Blāzmu" saimnieki mani izved cauri zemeņu laukam. Apstājās pie katras no šķirnēm, un man pa ogai

jānogaršo, jānovērtē. Te ir mazāk "Good life", "Daroyal", "Dar-select", "Bounty", "Induka", "Honeoye" un citas, kā arī populāra "Polka". Pati mazākā oga šajā dārzā ir šķirne "Kama". Tā ir arī agrā šķirne, bet pircēji dažkārt brīnās par augsto kilograma cenu, un saka — ja ogas mazas, tad arī cenai jābūt zemākai.

Sarežģītais ir patīkams izaicinājums

Sava zinātne ir saistībā ar ar zemeņu laistišanu. Daudzu gadu laikā, mācoties no klūdam, Dainis pats izveidojis sistēmu, kas labi un uzticami darbojas. Tagad laistišanas ap-

jomu norut ap litru līdz diviem litriem stundā. Lai gan pērn karstumā ogas izkalta, neraugoties uz laistišanu. Savām rokām uzbūvējis arī ierīci plēves ieklāšanai vagās. Veikalā tāda maksā ap pieciem tūkstošiem eiro, bet, ja gadā tā nepieciešama vien trīs dienas, tādu naudu izmest nav vērtas.

Saimniecība ir meža ielokā, līdz ar to savas specifiskas problēmas. Neraugoties uz žogu, dobes mēdz ieklīst meža zvēri, kā arī te mazāk vēja, kas nosīmē, ka ogas lēnāk apžūst un pēc lietus var sākt bojāties.

Tāgad, kad zemeņu audzēšanas noslēpumi "atkostī", Dainim prāts nesies uz jauniem izaicinājumiem. Izvēlējies krūmmellenes. Padomu prasījis vienam no lielākajiem šo ogas audzētājam Aizkraukles pusē — Haraldam Ludbāržam. Ja zemeņes aug kā nezāle, tad mellenes prasa uzmanību, aprūpi, bet tieši sarežģītās ir patīkams izaicinājums.

Ziemi uzglabā saldētā

Vai saimniekiem pašiem zemeņes vēl garšo? Dainis saka, ka vislabāk ievārījuma veidā, bet Andželikai ipāši garšīgas, kad ražas laiks iet uz beigām. Tad katrai oīkātā ipāša. Nodaiļēji edienīm biežāk pat gatavo zemeņu tiramīsu, bet ziemi uzglabā saldētā veidā.

Iedrošinos saimniekiem jautāt, vai ar esošo pieredzi viņi sāktu zemeņu audzēšanu no nulles, un man pat nepabeidzot jautājumu atskan skāls "nē!". Ja, piemēram, sāktu dzīvi jaunā vietā, noteikti neizvēlētos audzēt zemeņus. Vismaz sādā platībā kā "Blāzmu". Tomēr pagaidām Dobrovoļski no sava valasprieka neplāno atteikties. Tiem, kuri savām acīm vēlas redzēt šo ipāšo zemeņu lauku un nogaršot saules sildītās, saldās ogas, "Facebook" platformā jāmeklē "Blāzmu" saimniecību vai meklētājā jāieraksta "Zemeņes no meža ielokā".

Veiksmīgs eksperiments Stukmaņos

Izvēle starp kartupeļiem un zemenēm

Elizabete un Dins Arbeiteri
Klintaines pagasta Stukmaņos ar zemeņu audzēšanu nodarbojas otro gadu. Šis ir pirmais, kā Elizabete saka, īstais. Elizabete ir rīdziniece, bet Dins — vietējais. Kāpēc ģimene pievērsusies ogu audzēšanai? Elizabete saka, ka sādi dod savu pienesumu lauku attīstībai.

Pirms piecīem gadiem Arbeiteri iegādājās ipāsumu Stukmaņos — māju, ar kuru kopā nāca nepilns hektārs zemes. Starp kartupeļu vai zemeņu audzēšanu izlēma par labu ogām, jo tās garšo labāk. Pagājušā gada izmēģināšanai iestādīja dažas

vagas. Rezultāts bija labs, auga, garša un šogad zemeņi aizņem ganīdzīgi visu piemājas zemi.

Šīs paravasars atlāca ar salnām, vēlāk stādījumam apskādēja krusa un kaitēkļi — tripsi. Līdz ar to izdevumi ir lieli, pirmā gada raža tos nenošēdz, drīzāk pretēji — atstāja minūsus, bet saimnieki ar to bija rēķinājušies. Ipaši silto laiku saimniece sauc par lielisku, jo uz laukas ogas nogatavoja tikpat agri un ātri, kā ciemīt siltumnīcā augošas.

Atzīņas, kas gūtas no pirmā darbības gada — nopietnāk jādomā par cīpu ar pavasara salnām. Sogad stādi apsmidzināti ar cukurbriešu sīru-pa maisījumu, kas deva rezultātu.

Nākamajā gada vagas papildus nolākās ar agrotīku. Savu daļu ogu apēda strazdi, tāpēc jādomā, kā cīnīties ar tiem. Tie lietai kaši gatavoti.

Paralēli praksei savā saimniecībā Elizabete apgūst arī augkopības teoriju — iestājusies Latvijas Biozinātņu un tehnoloģiju universitātes Malnavas koledžā. Mācās jau otro gadu un apgūst jaunākās agronomes profesiju. Kā pati saka — mācās, lai vairo gudri saimniekot.

Stāstot par ogu realizāciju, Elizabete saka, ka ogas pirkusi gan tuvējie draugi un kaimiņi, gan vedusi tās uz Rigu, draugiem un kolēgiem. Šogad uz pašlašīšanu pircējs vēl neaicināja, bet nākotnē tādu iespēju pieļauj. "Labāk, lai ogas noslāsa, nekā tās sapūst uz lauku," saka saimniece. Kopumā uz pirmo darbības gadu lielas cerības nelika, bet rezultāts ir labs. Šī gada raža iet uz beigām, pēdējās ogas plāno noslāsit tuvāko divu nedēļu laikā.

Lai klientiem zemeņes piedāvātu visu gadu, ne tikai sezonā, padomā ir aukstās zāvēšanas jeb liofilizācijas iekārtas iegāde. Tas nodrošinātu bezatkritumu rāzošanu. Ogas, kuras nepārdottu, uzglabātu zāvētā veidā. Veikta tirgus analīze, tā bijusi pozitīva un zāvētas zemeņes arī pašiem labi garšojo.

MAF
Mediju atbalsta fonds

Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem. Par materiāla saturu atbild laikraksts "Staburags".

Lappusi sagatavoja
Imants Kazīluns